

MORAR(IU), IULIU

n. 17 august 1879, Giacăș, cot. Târnavă Mică, azi, jud. Sibiu
d.

A fost fiul lui Nicolae Morariu, mare proprietar de pământ în Giacăș.

A făcut studiile superioare la Facultatea de Drept și Științe Politice a Universității „Ferencz József” din Cluj (1901-1904). A obținut titlul de doctor în științe juridice în 10 noiembrie 1906.

După parcurgerea etapelor necesare obținerii dreptului de liberă practică se stabilește în Uioara (azi Ocna Mureș), unde își deschide birou de avocat. Colaborează cu liderii politici din Turda, reședința comitatului, dar și cu cei din Blaj. A participat la activitățile derulate de Despărțămintele Astrei din cele două localități, organizând adunări populare în Uioara și împrejurimi. În 1912 a devenit membru pe viață al Asociațiunii. De asemenea, a fost deputat în congregația comitatensă, alături de Iuliu Maniu.

În 3 noiembrie a participat la constituirea Consiliului Național Român din cercul Murăș-Uioara, alături de preotul greco-catolic dr. Emil Pop din localitate.

În adunarea electorală din cercul Murăș-Uioara, ce a avut loc în 22 noiembrie 1918 a fost ales delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, alături de Petru Roșca, Marian Dreghiciu (ambii din Uioara, azi Ocna Mureș), avocatul dr. Ionel Pop și profesorul Ștefan Roșianu din Blaj.

A fost acționar și membru în conducerea Băncii Șoimul, alături de dr. Ioan Mihu, dr. Aurel Vlad și Banca Ardeleana din Orăștie.